

Lesarabrøv

Menniskjan í teimum síðstu tíðunum

Biblian sigur, at tær seinastu tíðirnar verða torførar, tí menniskjuni skulu verða sjálvskaer, peningagramm, reypsom, hástór, spottsom, óhoyrilig móti foreldrunum, ótakksom, vanheilag, kærleiksleys, óálitandi, baktalandi, óhóvsom, ólátað, ikki elskandi tað, sum gott er, svikafull, framlopin, dramblát, sum heldur elska lyster sínar, enn at elska Jesus.

Hetta, ið eg havi nevnt, er gingið í uppfyllslu av Bibliuni. Biblian sigur eisini, at tann, ið gongur um við slatri, setir eld á

tilverunar hjól úr helviti.

Tungan er sum eitt tvi-eggjað svørð. Menniskja vita eisini tað, at man skal hava Jesus sum sin harra og frelsara, men tað gera tey ikki. Tað hevur verið sagt, at føroyingar eru eitt kristið fólk, men so er ikki í dag. Sum sagt, tað hava verið ringar tíðir her í Føroyum, men nú hava vit livað í einum vælferðar-samfelag við nógvum pengum. Tað hevur gjørt tað, at fólk hava gloymt Jesus, sum eigur æruna av øllum hesum, og eisini hava gloymt kærleikan imóti sinum medmenn-

iskjum. Og eisini er tað blivið soleiðis, at fólk hata hvønn annan og ringast systkin og grannar. Tað er ein stór synd.

Her í Føroyum er tað blivið verri enn í Danmark. Kirkjur og samkomuhús standa tóm, so má man spyrja, hvar eru lærararnir, ið eru barnauppallarnir. Teir siggjast ov sjáldan innan kirkju-gátt.

Tað er syndarligt, sum gudloysið valdar í Føroyum. Dreingir og gentur liva saman og koma við børnum, ógift. Man kann siga, at tey liva í størsta

hordómi. So kann man eisini nevna prestarnar og samkomuleiðararnar. At teir skulu vera sálarhirdar fyrri fólk, men tað visa teir ikki at vera.

Tað hevur eisini verið nevnt um rúsdrekka her í Føroyum. Setið forboð imóti brennivini og øli. Tað mundi verið tað besta, ið landsstýrið gjørdi.

Nógvar hjúnabond eru uppløyst av hesum djevulsskapi, ið floymir inn yvir okkum.

Ein trúgvandi

Syrgiligt

Vit, sum bógva niðarlaga vestanfyri Ternurygg, vóna sanniliga, at óhapp sum hatta við køstinum ikki hendir aftur.

Ain hevur í summar verið eitt satt paradís hjá børnunum. Tey smæstu hava roynt at fanga okkurt hendinga sil, men tey flestu børnini hava saman við okkum eldru bara gleitt seg yvir, at so nógv vóru í ánni.

Tey eru nú burtur og koma ikki aftur fyrribils. Kanska okkurt næsta ár, skulu vit trúgva kommununi, sum ger sitt besta fyrri at bagatellisera óhappið.

Vit, sum nýliga hava

bygt, skilja ikki rættuliga, hvussu hetta skal bera til, tí krøvini til vanligu húsarhaldini hava ikki verið smá, slikum viðvíkjandi.

Skulu annars takka teimum, sum so skjótt fingi stóðgað ringasta lekanum og soleiðis kanska eisini avmarkað vanlukkuna nakað. Samstundis vænta vit, at myndugleikarnir fara at koma við eini frágreiðing í málinum — eisini um tað, ið álagt verður at gera fyrri at tað ikki skal henda aftur.

Mamma og børn!

Ull er Føroya gull

Soleiðis bleiv tikið til fyrr um ullina. Eg ták fult undir við Ingeborg Winther. Landið er koyrt á húsagang, og stórt arbeiðsloysi valdar. Landsins myndugleikar hava alla skyldina í hesum óskili, ið valdar her á landi.

Nú er tíðin komin at tað verður rikið til at royta seyðin. Tað er ein sorgurstandur her í Føroyum at vita sær til, at ullin, ið ein fær av seyðinum, verður

brend ella koyrd burtur. Høvdu okkara gomlu forfedrar vitað aftur í hesa verð, um tann ólevnað, ið her valdar í Føroyum.

Føroyingar hava einar 75.000 seyðir, ið geva eini 100 tons av ull, ið kundi blivið tilvirkað her í Føroyum. Men landsins myndugleikar latast ikki um vón. Tað almenna stuðlar iðtróttini í langar banar, men at stuðla einari rávøru sum ull, tað

leggja teir einki í. Tað var betur, at teir lótu pengar til tóttingarvirki, bæði til vask og virking.

Tað almenna vil heldur innflyta útlandskt tóg og ullint klæði til at fáa toll í landskassan, sum er botnleysur. Løgmaður og hansara samstarvsfólk, gerið okkurt fyrri fólk, sum er arbeiðsleyst av politiskum ódugnaskapi. Landið er stýrt á húsagang. Her er ikki longur

livandi vegna skatt og toll.

Vit skuldu lært børnini meira at arbeiða. Fingið ymisk arbeiði sum fak í skúlnum, eitt nú at fáa okkurt gott burtur úr ullini.

Bygdamaður

Suggan hin sama

Hogni útskiftur við Ólav Høgnesen og Hilmar Jan, men suggan er hin sama.

Í sinum fáfongda vísdomi sigur Hilmar Jan, at kanningar og aftur kanningar leggja mjørkatám yvir eitt ávíst mál (russaramálið).

Vanliga hevur verið hildið, at kanningar verða gjørdar fyrri at fáa tað fram í ljósið, sum er fjalt handan mjørkatám.

Í Sosialinum 16. juli tekur H.J.H. lógvatak saman við nýggju familju sinari og Ásu Magnussen, lærara og skúlanevndarlími á Argjum.

Nú Sosialurin leggur tjúkkann mjørka yvir eitt mál, sum als ikki er sjálvt

málið, verður farið til ladsstýrismannin í kommunumálum, um brotið á tagnarskylduna í Argja skúlanevnd ikki er so grovt, at tað má fáa fylgjur.

Tá Sosialurin ferð aftan á ferð leggur mær orð í munnin, sum eg als ikki havi sagt, og snildisliga ikki tekur tað við, sum lýsir samanhangin í málinum, skal undirritaði í hesi vikuni koma við eini nógva gjøllari frágreiðing, so fólk á Argjum fær eina sanna hómving av, hvat Ása Magnussen vil við sinum skúlanevndarsessi.

Ólavur Petersen

Listaframsýning

17.-27. juli er framsýning í Vevstovuni í Jansstovugøtu 10.

Listamálarin Arnbjørg Hansen úr Fuglafirði sýnir fram abstrakt listaverk. Hon býr í Reykjavík, og hevur í nøkur ár fingist við at mála. Hon malar bæði við olju, acryl og vatnlitum.

Arnbjørg var við á listaframsýningini í Fuglafirði á Varmakeldu.

Vevstovan hjá Eyndu Berg og Guðrun Hansen læt upp fyrri litlum ári síðani. Í lötuni hava tær úr at gera við at fáa vovnar lutir lidnar til ólavsøku. Umframt at veva, selja tær tógv og eru tær tær einastu í Føroyum, ið lita føroyskt tógv.

Listaframsýningin hjá Arnbjørg Hansen, listavinnu úr Fuglafirði, er í Vevstovuni í Jansstovugøtu 10, í døgnum 17. - 27. juli, í vanligari handilstíð

